

S vánočním časem

Artist: Radůza

Time Signature: $\frac{3}{4}$

Tónina G dur:

123 123 123 123 123 123 123 12

Svět skočil do peřin a tak jak byl, neumyt a bos
a ven mu čouhá jen ten neumytý nos.
Bůh roztrh duchny a fouknul do pe ří
a to nám leží teď rovnou u dve ří.

Franta smolí dopis a má ho samou kaňku,
chce ho dnes za okno Ježíškovi dát
a potom vyběhne za dům na strážku,
než máma zavolá, bude sáňkovat.

S vánočním časem dětské oči máme
a vracíme se zase domů k tátovi a mámě,
v čase vánočních koled zas budeš na klimpr hrát,
zas praštíš sebou o led a ještě budeš rád.

V domě cukroví voní, co peče máma,
Andulka uštipuje těsto potají,
celý život ta vůně bude s náma,
i to, co ty dvě si špitají.

A potom když ke stolu si sednem,
když děda vyřezal poslední ovci v kolibě,
od hvězdy betlémské světlo jako ve dne,
vezmem se za ruce v tiché modlitbě.

Jenom jednou jsi dítě a pak zas až v dětech svých
uvěříš, že bůh uvidí tě, jak tě dojal první snih,
jak při zpěvu koled odpustils všechno všem,
jak praštíls sebou o led, abys nezapomněl, jak tvrdá je zem.

Den končí, ale všichni jsou vzhůru,
snih křupe, jak jdou na půlnoční.
“Hej mistře” když táta zpívá z kůru,
máma se po něm vždycky otočí.

Noc už chýlí se k ránu,
ještě je slyšet vyprávění babičky,
její hlas zacelí každou ránu,
vykouzlí krásný sen dětem pod víčky.

Jenom jednou jsi dítě ...
S vánočním časem ...

Tónina C dur:

123 123 123 123 123 123 123 12

Svět skočil do peřin a tak jak byl, neumyt a bos
a ven mu čouhá jen ten neumytý nos.
Bůh roztrh duchny a fouknul do pe ří
a to nám leží teď rovnou u dve ří.

Franta smolí dopis a má ho samou kaňku,
chce ho dnes za okno Ježíškovi dát
a potom vyběhne za dům na strážku,
než máma zavolá, bude sáňkovat.

S vánočním časem dětské oči máme
a vracíme se zase domů k tátovi a mámě,
v čase vánočních koled zas budeš na klimpr hrát,
zas praštíš sebou o led a ještě budeš rád.

V domě cukroví voní, co peče máma,
Andulka uštipuje těsto potají,
celý život ta vůně bude s náma,
i to, co ty dvě si špitají.

A potom když ke stolu si sednem,
když děda vyřezal poslední ovci v kolibě,
od hvězdy betlémské světlo jako ve dne,
vezmem se za ruce v tiché modlitbě.

Jenom jednou jsi dítě a pak zas až v dětech svých
uvěříš, že bůh uvidí tě, jak tě dojal první snih,
jak při zpěvu koled odpustils všechno všem,
jak praštíls sebou o led, abys nezapomněl, jak tvrdá je zem.

Den končí, ale všichni jsou vzhůru,
snih křupe, jak jdou na půlnoční.
“Hej mistře” když táta zpívá z kůru,
máma se po něm vždycky otočí.

Noc už chýlí se k ránu,
ještě je slyšet vyprávění babičky,
její hlas zacelí každou ránu,
vykouzlí krásný sen dětem pod víčky.

Jenom jednou jsi dítě ...
S vánočním časem ...